

Η Ελλάδα υποχρεούται να αντιμετωπίσει ζωτικής σημασίας εθνικά θέματα και κατά το 2010 που θα οποδοιχθεί έτος καμπίς -στα πιο πολλά δίχως επιστροφή. Διότι ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι και ή ο κόμπος θα λυθεί ή το χτένι θα σπάσει.

Το χτένι είναι η Ελλάδα όπως τη γνώρισε η τελευταία γενεά της. Τον κόμπο συνθέτουν:

- ο ωμός ιμπεριαλισμός της Τουρκίας στην Κύπρο, στο Αιγαίο και στην Θράκη.
- ο «Μακεδονισμός» των Σκοπιών ως μοχλός των Αμερικανών για τον περαιτέρω αναδασμό της βαλκανικής ενδοχώρας με επίκεντρο την ελληνική Μακεδονία.
- η πλήρης κατάρρευση του κρατικού μηχανισμού και
- η τραγική επιδείνωση της οικονομίας με κορυφαία απειλή την αποσύνθεση της ελληνικής κοινωνίας. Καθίσταται προφανές ότι:

1 Όλα τα εθνικά θέματα συνδέονται οδιόλυτα μεταξύ τους, απειλούν την τελευταία αμυντική γραμμή του Ελληνισμού και η τελική τροπή αυτών κρίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ατλαντική Συμμαχία όπου ταυτόχρονα η χώρα μας έχει εναποθέσει την οικονομία της, κορυφαίους θεσμούς της και την οσφύλιό της σε απόλυτη αλληλεξάρτηση. Εν προκειμένω η εσωστρέφειά μας επικαλείται αποκλειστικά τα «δυσπτά χαρτιά μας», δηλαδή απλώς την αρνησιουρία μας έναντι των εταίρων και των συμμάχων μας, αλλά δεν θέλει να συνειδητοποιήσει πόσα και πόσο ισχυρά πράγματι χαρτιά έχει έναντι της Ελλάδος η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ατλαντική Συμμαχία ούτε τι ευρω-ατλαντικά συμφέροντα διακυβένονται. Εξάλλου, μόλις το 2010 τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, παύει να ισχύει η ομοφωνία, άρα και η αρνησιουρία, στις περισσότερες σημαντικές αποφάσεις της Ε.Ε.

2 Η εθνική -όχι μόνον η στρατιωτική- άμυνα είναι τόσο ισχυρή όσο ισχυρή είναι αντίστοιχα η εθνική οικονομία, η ελληνική κοινωνία και η κρατική μηχανή.

3 Η Ελλάδα βρίσκεται ουσιαστικά σε εμπόλεμη κατάσταση. Όσο περισσότερα μέτωπα ανοίγονται με επιθετικά απήματα στο εσωτερικό της χώρας τόσο περισσότερο αποδυναμώνεται περαιτέρω η εθνική άμυνά της. Και τούτο συμβαίνει αυτόματα, ανεξάρτητα από το δίκαιο ή μη των επιμέρους αιτημάτων.

4 Η σύνολη εθνική -και όχι μόνον πολιτική- ηγεσία, όπως και η δημοσιογραφία, δεν έχει εγγράψει στην συνείδηση του ελληνικού λαού ολοκληρωμένα την σκληρή αυτή πραγματικότητα με εγκυρότητα, πληρότητα και αμεσότητα. *A la guerre, comme a la guerre*, έλεγαν οι Γάλλοι «Στον πόλεμο, όπως στον πόλεμο». Αν χάσει, χάνουμε όλοι. Οι Έλληνες έχουν αποδείξει πως στον πόλεμο πάνε ομόθυμοι όλοι και νικούν.

5 Ο Ελληνισμός διαθέτει ισχυρές αυτοφύεις δυνάμεις και εν δυνάμει στρατηγικές συμμαχίες που, ωστόσο, αδρανοποιεί το πολιτικο-γραφειοκρατικό σύστημα υποταγμένο πλήρως ακόμη στην Ολιγαρχία των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, των επαγγελματιών συνδικαλιστών και των

Η τελική τροπή των εθνικών μας θεμάτων κρίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO

ΧΤΥΠΑΝΕ ΚΟΚΚΙΝΟ τα εθνικά μας θέματα

● Για να αποκρούσουμε τις απειλές η Ελλάδα πρέπει να αναγεννηθεί, να αναδιοργανωθεί, να αναπτυχθεί, να καταστεί ισχυρή και να δύναται να ανταγωνιστεί

ισχυρών διαμορφωτών κοινής γνώμης.

Με τα δεδομένα αυτά δεν χωράει καμιά αμφιβολία ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να έχει συνεχή αποφασιστική υποστήριξη στο επιχειρησιακό πεδίο των σχεδισμών και των μαχών. Τούτο μοιάζει ουτοπικό, προς το παρόν, αλλά, ακόμη και αν επιτευχθεί, δεν αρκεί. Η υποστηρίξη προϋποθέτει συνειδητή εθνική συνεννόηση, η οποία θα μπορεί να πείσει, να αναδιτάξει, να εμπνεύσει και να οδηγήσει εμπρός όλες τις μάχιμες δυνάμεις του έθνους πανστρατιά. Γι' αυτό, όμως, απαιτείται ένας κοινός καθαρός σκοπός. Μόνον έτσι κερδίζεται και, επιπλέον, αναδεικνύεται γονιμοποιός ένας πόλεμος, έστω ειρηνικός.

Όλα τα εθνικά θέματα αποτελούν την τελευταία αμυντική μας γραμμή, όπως προαναφέρθηκε. Συνεπώς, σκοπός των πρώτων κρίσιμων μαχών είναι να μη διαρραγεί η εθνική άμυνα. Αυτός ο σκοπός, όμως, επ' ουδενί μπορεί να είναι και ο κοινός σκοπός του πολέμου. Παρά την αναγκαιότητα του επιβεβλημένου αγώνα, ένας τέτοιος σκοπός είναι πολύ μικρός για να κινήσει πανστρατιά τον Ελληνισμό και, προπαντός, για να τον δικαιώσει. Διότι είναι αρνητικός. Στην πολύ δύσκολη ακόμη περίπτωση νίκης, σκοπεύει στο «μη χειρότερο»: να μην επεκταθεί η Τουρκία, να μην αναγνωρισθούν τα Σκόπια με το καλλεχνικό τους ψευδώνυμο «Μακεδονία», να μην καταρρεύσει η οικονομία μαζί με τα ασφαλιστικά ταμεία και την κοινωνία, να μην προχωρήσει κι άλλο η διαφθορά κι η διάλυση της κρατικής μηχανής.

Ας πούμε ότι αποκρούσουμε αυτήν την πράγματι εθνική απειλή σε όλο το εύρος του Μετώπου. Ε, κι έπειτα; Επειτα, απλώς, ο εχθρός θα βρίσκεται πάντοτε προ των πυλών και ενίοτε ένδον των τειχών. Αργά ή γρήγορα θα επανέλθει και κάποτε θα μας αλώσει. Μια τέτοια αμυντική, φανερά αρνητική,

Του ΝΙΚΟÏ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ*

πολιτική απέναντι στα απειλητικά εθνικά θέματα υποδηλώνει ιστορικά το Σύνδρομο της Αλώσεως. Η αποκομμένη και συνεχώς πολιορκουμένη Κωνσταντινούπολη δεν συζητούσε αν όφειλε να ανασυστήσει την Αυτοκρατορία αλλά μόνον αν ήταν «κραιότερον ιδεϊν φακίλιον Τούρκων βασιλεύον ή καλύπτραν παπικήν», δηλαδή άσπρος σκύλος - μαύρος σκύλος. Καλύτερα να βασιλεύει τουρκικό σαρίκι παρά καπέλο καθολικών!

Γίνεται, συνεπώς, φανερό πως ο σκοπός του πολέμου δεν επιτρέπει να περιοριστεί στο να περισωθεί απλώς η Ελλάδα έτσι όπως είναι. Σκοπός του πολέμου είναι να ονογεννηθεί η Ελλάδα, να αναδιοργανωθεί, να αναπτυχθεί, να καταστεί ισχυρή και να δύναται να ανταγωνισθεί. Τούτο προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, κρατική μηχανή πραγματική, οικονομία παραγωγική, κοινωνία συνεκτική, δημογραφία δυναμική με τολμηρή μεταναστευτική πολιτική, ελληνική περιφέρεια ζωντανή, χώρα ανοικτή και εξωστρεφής.

Πολλά πράγματι τα ζητούμενα και πολυσχιδή. Προέχει κατ' εξοχήν, όμως, να συζητηθούν και προ πάντων να επιλυθούν. Διότι «δει δη λύσεων και άνευ τούτων ουδέν εστί γενεσθαι». Πώς αλλιώς να γίνει; Οφείλουμε να εξοικονομήσουμε τον καιρόν γιατί «ήγγικεν η ώρα και νυν εστί». Σπαταλήσαμε άδικα πολλά χρόνια και ακόμη περισσότερα χρήματα, όταν τα είχαμε!

Βλέπεις, η ιστορική ζωή δεν είναι ποτέ τζάμπα ούτε την εννοούν οι τζάμπα μάγκες. Και οι καιροί ου μενετοί. Καιρός να συστρατευθούν πάντες οι δυνάμενοι φέρειν όπλα. Οι άλλοι στη Μύκονο, στο Βατοπέδι και στο «Ντα Κάπο»!...

* Ο Ν.Ι. Μέρτζος είναι πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφος και συγγραφέας, αναμορφωτής της Κοινότητας Νιμφαίων Φλωρίνης